

ΕΤΟΣ 66ον

5 Αυγούστου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3401)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ

Δέν είναι λίγες οι φορές πού ὁ Χριστός ἐκφράστηκε γιά τούς μαθητές του μέ τρόπο πού ἐκυμαίνεται ἀπό τό ἀπλό παράπονο μέχρι τήν αὐστηρή ἐπιτίμηση. «Ὁλιγόπιστους» τούς ἀποκάλεσε, ὅταν δέν κατάλαβαν τί ἐννοοῦσε γιά τή «ζύμη τῶν Φαρισαίων»· «δειλοῦς», ὅταν τόν ζύπνησαν γιά νά γαληνεύσει τή θάλασσα. «Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε», εἶπε σέ ἐκείνους πού τοῦ ζητοῦσαν πρωτοκαθεδρίες. Καί ὅταν ἀργότερα τούς βρῆκε νά κοιμοῦνται κατά τήν ἀγωνία του στή Γεθσημανή, ἔβγαλε τό πιό πικρό παράπονο: «Οὔτε μιά ὥρα δέν μπορέσατε νά ξαγρυπνήσετε μαζί μου;». Ἄλλιά καί μετά τήν Ἀνάστασή του, δύο τούς χαρακτήρισε «ἀνόητους καί βραδεῖς τῇ καρδίᾳ», ἐνῶ τῶν ἑνδεκα, ὅχι ἀπλῶς ἐπέπληξε ἀλλιά καί «ἠνείδισεν τήν ἀπιστίαν αὐτῶν καί τήν σκληροκαρδίαν», γιατί δέν πίστεψαν αὐτούς πού Τόν εἶδαν ἀναστημένο. Εἶναι προφανές ὅτι οἱ μαθητές του, «τά μωρά καί ἀσθενῆ τοῦ κόσμου», πού διάλεξε ὁ Χριστός, συχνά τόν ἔθλιβαν καί τόν κούραζαν ἀρκετά, μέχρι νά ἀναδειχθοῦν ἱκανοί νά καταισχύουν τούς σοφοῦς καί ἰσχυροῦς.

Παντοδύναμοι μέ κόκκο πίστεως

Τέτοια θλίψη δοκίμασε κι ὅταν ἓνας πονεμένος πατέρας τοῦ παραπονέθηκε ὅτι δέν κατάφεραν νά θεραπεύσουν τόν δαιμονισμένο γιό του. Ἐκεῖ ξέσπασε μέ πρωτοφανή ἀγανάκτηση σέ λόγια, πού ἀφοροῦσαν μέν ὄλους τούς Ἰουδαίους καί τόν πατέρα τοῦ παιδιοῦ, πρῶτα ὅμως ἀπευθύνονταν πρὸς τούς μαθητές του: « ὦ, γενεά ἄπιστη! Μέχρι πότε θά εἶμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θά σᾶς ἀνέχομαι;». Ὁ ἱερός Χρυσόστομος βαρύνει λίγο περισσότερο τό κλίμα, ἐρμηνεύοντας: Μέ τά λόγια αὐτά ὁ Χριστός δείχνει ὅτι τό νά παραμένει μαζί τους τοῦ φαίνεται πιό βαρῦ ἀπό τόν σταυρικό του θάνατο, πρὸς τόν ὁποῖο βιάζεται νά φθάσει.

Μετά τή θεραπεία τοῦ παιδιοῦ, οἱ μαθητές ἤρθαν στόν Χριστό νά τόν ρωτήσουν, γιατί δέν μπόρεσαν νά τό θεραπεύσουν. Ἦταν ἀνήσυχτοι, κατά τόν Χρυ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μαθ. ιζ' 14-23)

Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἰόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσηγγεῖα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπέτιμῃσεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

σορρήμονα, μήπως ἔχασαν τὴ χάρη, πού τοὺς εἶχε δώσει, νά θεραπεύουν καὶ νά ἐκβάλλουν δαιμόνια. Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς ἀπάντησε: «Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν». Οὐσιαστικά τοὺς ἔλεγε: Δέν ἔχετε καθόλου πίστη. Δέν εἶστε ἀπλῶς ὀλιγόπιστοι, ἀλλὰ ἄπιστοι. Γιά ἓναν ἀσύνετο ἄνθρωπο ἡμέ «δέν ἔχεις καθόλου μυαλό». Ὁ Χριστὸς, χρησιμοποιώντας παρόμοια εἰκόνα γιά τὴν ἀπιστία τους, δέν εἶπε ἀπλῶς «δέν ἔχετε καθόλου πίστη», ἀλλὰ προσδιόρισε καὶ ἓναν ἀπὸ τοὺς μικρότερους σπόρους, τὸν «κόκκο σινάπεως». Καὶ πρόσθεσε ὅτι «ἂν εἶχατε ἔστω τόσο μικρὴ πίστη, θά μπορούσατε ἀκόμη καὶ βουνά νά μετακινήσετε».

Οἱ ἀπαραίτητες πτέρυγες

Τά τελευταῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ, πού ἀναφέρονται στὴν ἀνάγκη προσευχῆς καὶ νηστείας γιά νά θεραπευθεῖ δαιμονισμένος, παρεξηγοῦνται ἀπὸ πολλοὺς ράθυμοις, πού κακῶς ἐρμηνεύουν ὅτι ἡ προσευχή καὶ ἡ νηστεία ἀπαιτοῦνται μόνο, γιά νά ἐκβάλλουμε δαιμόνια! Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος προλαβαίνει τέτοιες τραγικὲς παρεξηγήσεις, τονίζοντας ὅτι ἡ ἀληθινὴ νηστεία μὲ τὴ γνήσια προσευχή εἶναι οἱ ἀπαραίτητες πτέρυγες, γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος «τῆς γῆς ἀνώτερος», ὅπως εἶναι ὁ φυσικὸς του προορισμός. «Ὁ εὐχόμενος μετὰ νηστείας διπλᾶς ἔχει τὰς πτέρυγας». Καὶ αὐτές οἱ πτέρυγες τὸν βοηθοῦν καὶ νά προσεύχεται μὲ νήψη, καὶ νά κατευνάζει τίς πονηρές ἐπιθυμίες, καὶ νά ταπεινώνει τὴν ἔπαρση τῆς ψυχῆς, καὶ ἔτσι νά ἐλκύει περισσότερο τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τόν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἐλέησε τό παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καί ὑποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στή φωτιά καί πολλές φορές στό νερό. Καί τόν ἔφερα εἰς τοὺς μαθητάς σου ἀλλά δέν μπόρεσαν νά τόν θεραπεύσουν». Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ἦ γενεά ἄπιστη καί δειστραμμένη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θά σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτόν ἐδῶ». Καί ἐπέπληξε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς καί ἐβῆκε ἀπ' αὐτόν τό δαιμόνιον καί ἐθεραπεύθηκε τό παιδί ἀπό τήν ὥραν ἐκείνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταί εἰς τόν Ἰησοῦν ἰδιαιτέρως καί τοῦ εἶπαν, «Γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά τό βγάλωμε;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαιῶ, ἐάν ἔχετε πίστιν σάν τόν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θά πῆτε εἰς τό βουνό αὐτό, “Μετατοπίσου ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ”, καί θά μετατοπισθῇ καί τίποτε δέν θά σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δέ τό γένος δέν βγαίνει παρὰ μέ προσευχῆν καί νηστείαν». Ὅταν δέ περιεφέροντο εἰς τήν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νά παραδοθῇ σέ χέρια ἀνθρώπων. Καί θά τόν φονεύσουν καί κατά τήν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστηθῇ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Μέ αὐτές τίς πτέρυγες καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ἔγιναν ἰσάγγελοι Ἀποστολοὶ καί πράγματι «μετακίνησαν βουνά». Καί ἄς μὴν πεῖ κανεῖς, «ποιά βουνά μετακίνησαν;». Γιατί πέτυχαν κάτι πολὺ μεγαλύτερο μέ τό νά ἀναστήσουν νεκρούς. «Μετακίνησαν» τόν θάνατο ἀπό νεκρά σώματα καί τοὺς ξανάδωσαν ζωή. Καί ἂν ἡ ἀνάσταση ἐνός ψυχικά νεκροῦ εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερη καί δυσκολότερη ἀπό τήν ἀνάσταση σώματος, τότε πόσα εἶναι τὰ βουνά τῆς ἀπιστίας πού μετακίνησαν ἀπό τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, πού μέσω τοῦ κηρύγματός τους πίστεψαν στόν Χριστό;

Θαυμαστές μετακινήσεις «ὀρέων»

Ἡ χάρη αὐτή τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νά «μετακινουῦν» καί νά διώχνουν τόν βαρύτατο θάνατο ἀπό σώματα καί ψυχές ἀνθρώπων μεταδόθηκε καί στοὺς ἀληθινούς μαθητές τους ἀνά τοὺς αἰῶνες. Μάλιστα μερικοὶ ξεχείλισαν τόσο ἀπό αὐτή τή χάρη, πού ἔφτασαν νά κάνουν ἀναστάσεις νεκρῶν καί θεραπείες δαιμονισμένων ἀνεπιγνώστως, ὅπως στά ἀκόλουθα περιστατικά: Ἐνῶ ἓνας πατέρας πῆγαινε μέ τόν γιό του νά ἐπισκεφθῆ τόν ἅγιο Σισῶν, συνέβη νά πεθάνει τό παιδί στή διαδρομή. Ἐκεῖνος δέν πτοήθηκε, ἀλλὰ μέ πίστη τό ἔφερε στόν γέροντα καί προσέπεσε μαζί του κάνοντας μετάνοια γιά νά πάρει εὐλογία. Μετά ὁ πατέρας σηκώθηκε, ἀλλὰ ἄφησε τό παιδί στά πόδια τοῦ Ἁγίου καί βῆκε ἔξω. Ὁ Ἄγιος, χωρίς νά καταλάβει ὅτι τό παιδί εἶναι νεκρό καί νομίζοντας ὅτι ἀκόμα τοῦ ἔβαζε μετάνοια, τοῦ εἶπε: «Σῆκω καί βγές ἔξω». Καί τό παιδί ἀναστήθηκε.

5 Αύγουστου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως. Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362).
Εὐγενίου ὀσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιζ΄ 14-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Αύγουστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ιη΄ 23-35.

Μέ παρόμοιο τρόπο ὁ ἄββας Βησσαρίων θεράπευσε δαιμονισμένο, πού τόν ἔφεραν καί τόν ἔβαλαν νά κοιμηθεῖ στό στασίδι του, ξέροντας ὅτι δέν θά δεχόταν ἀπό ταπείνωση νά εὐχνηθεῖ γιά τή θεραπεία του. Τό πρωί βλέποντας τόν γέροντα νά ἔρχεται τοῦ εἶπαν: «Ξύπνα καί τόν ἀδελφό πού εἶναι στή θέση σου». Κι ἐκεῖνος, ἀγνώντας ὅτι εἶναι δαιμονισμένος καί λέγοντάς του «ξύπνα, βγές ἔξω», τόν ἀπάλλαξε ἀπό τό δαιμόνιο.

Ἡ μακροθυμία, λοιπόν, καί ἡ ὑπομονή τοῦ Χριστοῦ στό νά καταρτίσει «τά ἀγενῆ τοῦ κόσμου καί ἐξουθενήμενα», τοὺς μαθητές του καί ὅσους δέχθηκαν τό κήρυγμά τους, ἔδωσε τόσο θαυμαστούς καρπούς, οἱ ὁποῖοι μέ συγκλονιστικούς τρόπους ἐπιβεβαίωσαν καί συνεχίζουν νά ἐπιβεβαιώνουν τά λόγια τοῦ Διδασκάλου τους: «Ἐάν ἔχπτε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, οὐδέν ἀδυνατήσει ὑμῖν».

Ἀρχιμ. Β.Λ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Μέ σεβασμό στήν παράδοση καί τήν ἱστορία τῆς λειτουργικῆς τέχνης ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεκτείνει τήν δραστηριότητά της στήν παραγωγή καί διάθεση ἐκκλησιαστικῶν ἀμφίων καί ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν, ὑψηλῆς ποιότητας καί τέχνης σέ τιμές προσιτές, μέ σκοπό νά καλλιεργήσει τήν ἐκκλησιαστική τέχνη καί νά ἐνισχύσει τό κατηχητικό, ἱεραποστολικό καί κοινωνικό ἔργο τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Γιά περισσότερες πληροφορίες στήν ἱστοσελίδα:

www.dorima.com.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr